

Boldogasszony

Az augusztus hónapot a magyarok számára Szent Istvánnak sok hányattatáson átment ünnepe koronázza meg. Pedig azt néhány nappal megelőzi — és a világegyházban felül is múlja — Mária mennybevételének ünnepe, a Nagyboldogasszony. Sokféleképpen nevezik Jézus édesanyját a különböző kultúrákban és különféle nyelveken, talán mégsem érheti a nyelvi sovinizmus vádja azt, aki örömmel tartja anyanyelve kincsének e különös és különleges magyar szófordulatot: Boldogasszony.

Költők és mesemondók, filozófusok és tudósok is újra meg újra választ keresnek a kérdésre: ki a boldog ember? Szkeptikusabbán: van-e egyáltalán boldog ember, létezik-e boldogság a földön? A magyarrá lett keresztény tudat Szűz Máriát mondja boldognak, talán Mária hálaénekét, a Magnificatot idézve: „Boldognak hirdetnek az összes nemzedékek.”

Mi teszi az embert boldoggá? Mi teszi Máriát azzá?

Boldognak tudhatja magát az, aki értelmes célra teszi rá az életét, s el is tudja szánni magát annak megvalósítására. — Mária boldog: az elképzelhető legnagyobb feladat jut neki osztályrészül: világra szülni az Istenfiát.

Boldognak tudhatja magát az, aki adni tud másoknak, munkájával, alkotásával, szolgálatával. — Mária boldog: a világ Üdvözítőjének édesanyjaként részt vállalhat az emberiség boldogításában.

Boldognak tudhatja magát az, aki minden nehézség és kudarc ellenére végül is elérheti kitűzött célját: olyan életművet alkothat, amely túléli földi életét. — Mária boldog: Fiának szenvedése és halála a feltámadáson át az Istenben teljessé váló életbe nyit utat minden ember számára.

Boldognak tudhatja magát az, akit körülvesz mások szeretete, s aki maga is sokakat tud szeretni. — Mária boldog: a tökéletes szeretet ragyogja be alakját, tölti be életét, sőt öleli át a halálát is. Maga Isten választotta ki magának, s ő testestül-lelkestül, életre-halálra átadta magát ennek az emberiséget láthatatlanul körülölelő isteni szeretetnek, amely az ő méhében fogant e világra.

Képes-e a Boldogasszony ma is megmutatni a boldog ember útját a saját népének és a kincseket hasztalanul kereső, a mámorok zsákutcáiban tétován és boldogtalanul tapogatózó emberiségnek?

Talán mégis a Hegyi Beszédnek van igaza: azok a boldogok — asszonyok és férfiak: emberek —, akik szelídek és békességesek, akik irgalmasok és tisztaszívűek, akik az igazságot keresik üldözések közepette is.